

Вирок від 29.07.2025 по справі 207/636/25

Баглійський районний суд м.дніпродзержинська

№ [207/636/25](#)

№ 1-кп/[207/225/25](#)

В И Р О К

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

29 липня 2025 року Південний районний суд міста
Кам`янського у складі:

головуючого судді ОСОБА_1

при секретарі ОСОБА_2

за участю прокурора ОСОБА_3

захисника ОСОБА_4

обвинуваченого ОСОБА_5

розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні в
залі суду у м. Кам`янське Дніпропетровської області

обвинувальний акт та угоду про визнання винуватості у межах кримінального провадження №12022046220000153 від 19.12.2022 року по обвинуваченню:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Полтави, громадянина України, маючого середню-професійну освіту, працюючого водієм ТОВ «АГРОСС» Хлібзавод №1, одруженого, маючого на утриманні неповнолітніх дітей, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , мешкаючого за адресою: АДРЕСА_2 , раніше не судимого,

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст. 190, ч.2 ст. 190 КК України,

ВСТАНОВИВ:

08.12.2022 року, ОСОБА_5 , перебував за місцем свого мешкання, за адресою: АДРЕСА_2 , де у нього виник протиправний умисел, спрямований на заволодіння чужими грошовими коштами шляхом обману, а саме шляхом розміщення в соціальній мережі «Facebook» оголошення про продаж дров, не маючи при цьому наміру на реальне виконання умов договору.

Реалізуючи свій протиправний умисел, керуючись корисливим мотивом, з метою особистого збагачення та заволодіння чужими грошовими коштами, ОСОБА_5 , в невстановлені в ході досудового розслідування місці, дату та час, розмістив в соціальній мережі «Facebook» оголошення про продаж деревини та залишив для зв'язку номер мобільного телефону оператора ПрАТ «ВФ Україна» НОМЕР_1 .

Після чого, 08.12.2022 року, ОСОБА_6 зателефонувала на вищевказаний номер телефону ОСОБА_5 з метою купівлі дров та після телефонної розмови і під час переписки в месенджері «Viber», останній підтвердив наявність у нього вказаного в оголошенні товару та повідомив ОСОБА_6 , котру було введено в оману, будучи впевненою у наявності вказаного в оголошенні товару, про необхідність внесення передплати. Після чого, 08.12.2022 року о 13:49:02 годині через термінал самообслуговування, зі своєї банківської картки АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_2 , перерахувала грошові кошти в сумі 4000 грн. на картковий банківський рахунок АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_3 , який відкритий на ім'я ОСОБА_5 та був йому підконтрольний.

Того ж дня, ОСОБА_5 , діючи з метою реалізації протиправного умислу, отримавши від ОСОБА_6 грошові кошти в сумі 4000 грн. на вищевказаний картковий банківський рахунок, будь-яких обов'язків по доставці замовленого товару не виконав та розпорядився отриманими грошовими коштами на власний розсуд, чим заподіяв потерпілій ОСОБА_6 матеріальні збитки на суму 4000 грн.

Таким чином, ОСОБА_5 обґрунтовано обвинувачується у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайство), тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 190 КК України.

Крім того, 13.12.2022 року, ОСОБА_5 , перебував за місцем свого мешкання, за адресою: АДРЕСА_2 , де продовжуючи свій протиправний умисел, спрямований на заволодіння чужими грошовими коштами шляхом обману, керуючись корисливим мотивом, з метою особистого збагачення та заволодіння чужими грошовими коштами, діючи повторно, використовуючи раніше розміщене в соціальній мережі «Facebook» оголошення про продаж деревини, зазначивши в ньому номер мобільного телефону оператора ПрАТ «ВФ Україна» НОМЕР_1 , не маючи при цьому наміру на реальне виконання умов договору.

Після чого, 13.12.2022 року, ОСОБА_7 зателефонувала на вищевказаний номер телефону ОСОБА_5 з метою купівлі деревини та після телефонної розмови і під час переписки в месенджері «Viber», останній підтвердив наявність у нього вказаного в оголошенні товару та повідомив ОСОБА_7 , котру було введено в оману, будучи впевненою у наявності вказаного в оголошенні товару, про необхідність внесення передплати. Після чого, 13.12.2022 року о 12:31:03 годині з банківської картки АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_4 , яка відкрита на ім'я її чоловіка ОСОБА_8 , на котрій знаходились спільні грошові кошти та якою вона користувалась, перерахувала грошові кошти в сумі 14400 грн. на картковий банківський рахунок АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_3 , який відкритий на ім'я ОСОБА_5 та 13.12.2022 року о 14:06:33 годині зі своєї банківської картки АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_5 , перерахувала грошові кошти в сумі 3000 грн. на картковий банківський рахунок АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_3 , який відкритий на ім'я ОСОБА_5 та був йому підконтрольний.

Того ж дня, ОСОБА_5 , діючи з метою реалізації протиправного умислу, отримавши від ОСОБА_7 грошові кошти в загальній сумі 17400 грн. на вищевказаний картковий банківський рахунок, будь-яких обов'язків по доставці замовленого товару не виконав та розпорядився отриманими грошовими коштами на власний розсуд, чим заподіяв потерпілій ОСОБА_7 матеріальні збитки на суму 17400 грн.

Таким чином, ОСОБА_5 обґрунтовано обвинувачується у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайство), вчиненому повторно, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 190 КК України.

За сукупністю вчиненого, ОСОБА_5 , обґрунтовано обвинувачується у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайство), тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 190 КК України та у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайство), вчиненому повторно, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 190 КК України.

31.01.2025 року між прокурором Кам'янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_3 , якому на підставі ст.37 КПК України надані повноваження прокурора у даному кримінальному провадженні, та який відповідно до вимог ч.4 ст. 469 КПК України отримав письмові згоди на укладання угоди про визнання винуватості від потерпілих ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , та обвинуваченим ОСОБА_5 за участю його захисника адвоката ОСОБА_4 досягнута угода про визнання винуватості, у відповідності до вимог ст.472 КПК України.

Згідно угоди про визнання винуватості прокурор, обвинувачений ОСОБА_5 та захисник обвинуваченого ОСОБА_4 , дійшли згоди щодо правової кваліфікації дій обвинуваченого за ч.1 ст. 190, ч.2 ст. 190 КК України, істотних для даного кримінального провадження обставин, беззастережне визнання обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні злочинів, виду та міри покарання, яке має понести обвинувачений ОСОБА_5 у виді позбавлення волі строком на 02 роки, із застосуванням ст.ст. 70, 75, 76 КК України, а також щодо наслідків укладення та затвердження угоди, передбачених ч.2 ст.473 КПК України, щодо наслідків невиконання угоди, передбачених ст.476 КПК України та щодо умисного невиконання угоди про визнання винуватості.

У підготовчому судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_5 повністю визнав вину у вчиненні інкримінованих кримінальних правопорушень, та зазначив, що він розуміє надані йому законом права, наслідки укладення та затвердження угоди про визнання винуватості, визначені ст.473 КПК України, характер пред`явленого обвинувачення та вид покарання, який до нього буде застосований в результаті затвердження угоди та наполягав на її затвердженні, з приводу вчинених кримінальних правопорушень щиро розкався, матеріальну шкоду відшкодував частково, підтримав угоду про визнання винуватості, просив її затвердити.

Прокурор ОСОБА_3 у підготовчому судовому засіданні вважає, що при укладенні угоди про визнання винуватості дотримані всі вимоги та правила КПК України та КК України, просив угоду про визнання винуватості затвердити і призначити обвинуваченому узгоджене в угоді покарання.

Захисник ОСОБА_4 у підготовчому судовому засіданні зазначила, що угода про визнання винуватості укладена відповідно до вимог і правил КПК України та КК України, також просила угоду про визнання винуватості затвердити і призначити обвинуваченому узгоджене в угоді покарання.

Потерпіла ОСОБА_6 надала заяву про розгляд справи без його участі, просила угоду про визнання винуватості затвердити. Зазначила, що добровільно надала письмову згоду прокуророві на укладення угоди про визнання винуватості, при цьому матеріальних претензій до обвинуваченого не має, на суворому покаранні не наполягає, просить призначити узгоджене покарання.

Потерпіла ОСОБА_7 надала заяву про розгляд справи без її участі, добровільно надала письмову згоду прокуророві на укладення угоди про визнання винуватості. Цивільний позов підтримує, на суворому покаранні не наполягає, просить призначити узгоджене покарання.

Суд, вислухавши думку учасників кримінального провадження, дослідивши матеріали кримінального провадження, вважає, що угода про визнання винуватості підлягає затвердженню.

Згідно ст. 468 КПК України, у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Відповідно до ст. 469 КПК України, угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам.

Дії обвинуваченого вірно кваліфіковані за ч.1 ст. 190 КК України, як заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайство), яке відповідно до ст. 12 КК України відноситься до кримінальних проступків, та за ч.2 ст. 190 КК України, як заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайство), вчиненому повторно, яке відповідно до ст. 12 КК України відноситься до категорії нетяжких злочинів.

Судом з'ясовано, що обвинувачений розуміє права, визначені п.1-4 ч.4 ст. 474 КПК України, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені ч.1, ч.2 ст. 473 КПК України, характер обвинувачення, вид покарання та інші заходи, які будуть застосовані до нього у разі затвердження угоди судом.

Суд переконався, що укладення сторонами угоди є добровільним, тобто не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз чи наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді. Судом встановлено, що умови угоди відповідають вимогам та правилам КПК України та КК України, що відсутні умови, які суперечать інтересам суспільства чи порушують права, свободи та інтереси сторін або інших осіб.

Також суд враховує обставини, що пом'якшують покарання обвинуваченому ОСОБА_5, згідно ст.66 КК України, а саме: щире каяття. Обставин, які обтяжують покарання ОСОБА_5, згідно ст.67 КК України, судом не встановлено.

Суд вважає, що угода про визнання винуватості укладена між прокурором та обвинуваченим ОСОБА_5 відповідає вимогам КПК України, умови угоди не суперечать інтересам суспільства і не порушуються права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб, сторони визнали винуватість добровільно, фактичні підстави для визнання винуватості наявні, узгоджені вид та міра покарання відповідають загальним засадам призначення

покарання, визначеним ст.65 КК України, у зв'язку із чим суд вважає, що угода підлягає затвердженню.

Підстав для відмови в затвердженні угоди про визнання винуватості, передбачених ч.7 ст.474 КПК України, не встановлено.

Тому суд дійшов до висновку про можливість затвердження угоди про визнання винуватості між прокурором Кам'янської окружної прокуратури ОСОБА_3 та обвинуваченим ОСОБА_5, у присутності захисника адвоката ОСОБА_4, із призначенням узгодженого сторонами покарання.

ОСОБА_7 заявлено цивільний позов про відшкодування матеріальної шкоди у розмірі 17400 гривень 00 копійок. У ході судового розгляду встановлено, що обвинувачений ОСОБА_5 частково відшкодував заподіяну потерпілій матеріальну шкоду в розмірі 4990 гривень 00 копійок.

З огляду на часткове відшкодування шкоди, а також керуючись положеннями статті 1166 Цивільного кодексу України, цивільний позов підлягає задоволенню частково. Стягнути з ОСОБА_5 на користь ОСОБА_7 в рахунок відшкодування спричиненої матеріальної шкоди 12410 гривень 00 копійок.

Керуючись ст.ст. 373-376, 395, 468-475 КПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Затвердити укладену 31.01.2025 року угоду про визнання винуватості між прокурором Кам'янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_3 та ОСОБА_5 у кримінальному провадженні №12022046220000153 від 19.12.2022року.

ОСОБА_5 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст. 190, ч.2 ст. 190 КК України, та призначити йому покарання:

за ч.1 ст. 190 КК України - у виді 01 року 06 місяців обмеження волі;

за ч.2 ст. 190 КК України - у виді 02 років позбавлення волі.

На підставі ч.1 ст. 70 КК України, за сукупністю злочинів визначити покарання шляхом поглинення менш суворого

покарання більш суворим, призначити ОСОБА_5 остаточне покарання у виді 02 (двох) років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_5 від відбування покарання з випробуванням строком на 02 (два) роки.

На підставі п.1., п.2 ч.1, п.2 ч.3 ст. 76 КК України зобов'язати ОСОБА_5 : періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи; не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації.

Цивільний позов ОСОБА_7 задовольнити частково. Стягнути з ОСОБА_5 на користь ОСОБА_7 в рахунок відшкодування спричиненої матеріальної шкоди 12410 гривень 00 копійок.

Стягнути з ОСОБА_5 на користь держави судові витрати за проведення судової експертизи наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів №СЕ-19/104-25/2530-НЗПРАП від 28.01.2025 року у розмірі 3183 гривні 60 копійок.

Скасувати арешт, накладений ухвалою слідчого судді Баглійського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області від 13.01.2025 року на мобільний телефон марки «Redmi» модель 5A , в корпусі сріблястого кольору imei1: НОМЕР_6 , imei2: НОМЕР_7 , з сім-карткою оператора «Лайф» з мобільним номером НОМЕР_8 .

Речовий доказ по справі: мобільний телефон марки «Redmi» модель 5A , в корпусі сріблястого кольору imei1: НОМЕР_6 , imei2: НОМЕР_7 , з сім-карткою оператора «Лайф» з мобільним номером НОМЕР_8 , який знаходиться на зберіганні в камері схову ВП №2 Кам'янського РУП ГУНП в Дніпропетровській області - повернути обвинуваченому ОСОБА_5 .

Речовий доказ по справі: сейф-пакет №5801161, в середині якого знаходиться саморобний пристрій з фрагментів пластикових пляшок на горловині якого розташований дерев'яний пристрій циліндричної форми, на поверхнях якого, згідно висновку експерта №СЕ-19/104-25/2350-НЗПРАП виявлено екстракт канабісу (в перерахунку на висушену речовину) масою 0,0443г та 0,1487г, який знаходиться на зберіганні в камері схову ВП №2 Кам'янського РУП ГУНП в Дніпропетровській області - знищити.

Вирок може бути оскаржено до Дніпровського апеляційного суду шляхом подачі апеляційної скарги через Південний районний суд міста Кам'янського на протязі тридцяти днів з дня проголошення вироку.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Обвинуваченому та прокурору копія вироку вручається негайно після його проголошення.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Баглійський районний суд м.Дніпродзержинська](#)

Дата ухвалення рішення	29.07.2025
Оприлюднено	05.08.2025
Номер документу	129280094
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти власності Шахрайство

Судовий реєстр по справі — [207/636/25](#)

Вирок від 29.07.2025

Кримінальне

Баглійський районний суд
м.Дніпродзержинська

Подобєд О. К.

[Ухвала від 07.02.2025](#)

Кримінальне

Баглійський районний суд
м.Дніпродзержинська

Подобєд О. К.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не

зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2025 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

